

Ο ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΑΝΑΝΕΩΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΟΝΟΛΟΓΟΣ ΜΑΣ ΑΦΗΣΕ ΣΤΑ 67 ΤΟΥ ΧΡΟΝΙΑ

Εφυγε ο Παναγιώτης Ραπακούλιας

«Ε

ίμαι ο άνθρωπος που έρχεται πάντα από τον Πύργο», μας έλεγε γελώντας, με δανεικά από τον Σινόπουλο. Και τώρα που θα αναπαυτείς για πάντα στην πατρική γη, αυτό το αέριο πήγαινε έλα θα συνεχίζεται στη μνήμη μας, αγαπημένε μας Παναγιώτη. Αυτήν την υπόσχεση σου δίνουμε.

Μοναχογιός του Δημήτρη και της Δήμητρας Ραπακούλια, μιας αστικής παλιάς οικογένειας του Πύργου με βαθιά δημοκρατική παράδοση, ο Παναγιώτης τέλειωσε τις γυμνασιακές του σπουδές στο Ηλειακό Εκπαιδευτήριο στον Πύργο. Το 1970 περνάει στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Η συμπάθεια της οικογένειάς στο ΕΑΜ και την Αριστερά που κόστισε διώξεις στον πατέρα του, θα συναντηθεί με τη δυναμική, αντιδικτατορική δράση του πρωτεξάδελφου του Σπύρου Λουκά. Ο Παναγιώτης θα πολιτικοποιηθεί γρήγορα και θα τοποθετηθεί από την αρχή στον χώρο της Ανανεωτικής Αριστεράς. Με την κατάρρευση της δικτατορίας θα βρεθεί στη θέση του υπεύθυνου των διεθνών σχέσεων του ΚΚΕ Εσωτερικού και θα υπηρετήσει με αφοσίωση και πάθος την υπόθεση αυτή.

Για χρόνια θα ταξιδεύει σε όλο τον κόσμο, θα συναντά σημαντικές προσωπικότητες του καιρού του και θα αγωνίζεται για την προώθηση των διεθνών σχέσεων της ελληνικής Ανανεωτικής Αριστεράς. Διανοούμενος και κοσμοπολίτης, δοτικός και ανιδιοτελής,

Με θλίψη αποχαιρέτισαμε χθες τον Παναγιώτη Ραπακούλια, τον πνευμονολόγο γιατρό, αγωνιστή της Ανανεωτικής Αριστεράς που πέθανε σε ηλικία 67 χρόνων.

Ο Παναγιώτης υπήρξε ένας εξαιρετος γιατρός -για χρόνια διευθυντής στο Πνευμονολογικό Εργαστήριο του Ιατρικού Κέντρου Αθηνών- και θα τον θυμόμαστε πάντα για την ανιδιοτελή προσφορά του αλλά και για την αφοσίωσή του στις ιδέες της Αριστεράς με την ένταξή του στο ΚΚΕ Εσωτερικού. Ως ελάχιστο φόρο τιμής στον Παν. Ραπακούλια δημοσιεύουμε τον αποχαιρετισμό του από τον Μάκη Παρασκευόπουλο

πιστεύει με πάθος στο μέλλον των ιδεών μας και προσφέρει με την αυτοθυσία του παλαιού αριστερού.

Ομως δεν θα εγκαταλείψει την αγάπη του για την Ιατρική. Θα τελειώσει τις σπουδές του και θα εξελιχθεί σε άριστο πνευμονολόγο. Θα υπηρετήσει το ιατρικό λειτουργήμα στο Ιατρικό Κέντρο Αθηνών αναδεικνύοντας τον ανθρωπισμό και την αλληλεγγύη σε βασικές συνιστώσες της επιστήμης του. Η αρρώστια

θα τον συναντήσει τη στιγμή της ολοκλήρωσής του και της ευτυχίας του. Θα την παλέψει με απίστευτη γενναϊότητα, με απίστευτη αξιοπρέπεια. Και μια φορά, θα τη νικήσει.

Αγαπημένε μας Παναγιώτη, δεν φεύγει από κοντά μας απλά ένας καλός φίλος. Χάνουμε έναν σωστό και καλό άνθρωπο, έναν ευπατρίδη, έναν δάσκαλο που μας δίδαξε τι σημαίνει να δίνεις χωρίς να περιμένεις να πάρεις, κοντολογίς τι σημαίνει ανιδιοτέλεια, έναν

σεμνό και ταπεινό άνθρωπό και γι' αυτό πολύ σημαντικό, έναν άνθρωπο με στιλ, έναν άνθρωπο που σπανίζει στις μέρες μας. Μην φεύγεις απογοητευμένος. Δεν ήταν αυτός καιρός για πρίγκιπες.

Τι κι αν οι ιδέες μας διαψεύστηκαν, τι κι αν οι σημαίες μας ξεθώριασαν. Στον καιρό μας βρεθήκαμε στη σωστή μεριά. Και τίποτε από την προσπάθειά μας και τα όνειρά μας δεν πήγε χαμένο. Γιατί, μάθαμε πια, τίποτε δεν πάει χαμένο.

Μπορεί να μην αλλάξαμε τον κόσμο, αλλά τον κάναμε λίγο καλύτερο.

Και συ Χαρά, προσπάθησε, όσο μπορείς, να αμβλύνεις τον αφόρητο πόνο της απώλειας με τη σκέψη τού πόσο τυχεροί υπήρξατε να ζήσετε μαζί ένα μεγάλο μέρος της ζωής σας. Κουράγιο καλή μου.

Καλό σου ταξίδι φίλε μας και σύντροφέ μας

Καλό σου ταξίδι Ραπαγιέτα της καρδιάς μας.

Μάκης Παρασκευόπουλος

